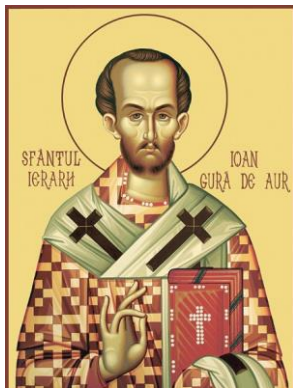

Nimic nu laudă și iubește atâta Dumnezeu ca sufletul blând, smerit și recunoscător

Sfântul Ioan
Gură de Aur,
icoană

Când vezi că te lovește și te supără o nenorocire la care nu te așteptai, nu alerga la oameni, nu umbla după ajutor omenesc, ci lasă la o parte pe toți și aleargă cu mintea la Doctorul sufletelor.

Numai Cel ce a plâsmuit inimile noastre deosebi și cunoaște toate lucrurile noastre, numai Acela poate vindeca inima; El poate să intre în conștiința noastră, să ne atingă inima și să ne mângâie sufletul. Dacă nu ne mângâie El inimile, mângâierile omenești sunt zadarnice și fără de folos; după cum, iarăși, când ne mângâie Dumnezeu, nu ne poate vătăma nimeni, de ne-ar necăji mii și mii de oameni. Când Dumnezeu întărește inima, nimeni n-o poate clătina.

Știind acestea, să alergăm totdeauna la Dumnezeu, Care vrea și poate să ne scape de necazuri și nenorociri. Când e vorba să rugăm pe oameni, trebuie neapărat să dăm mai întâi ochii cu portarii lor, să rugăm pe favoriții și pe lingușitorii lor, să batem cale lungă; dar când e vorba să

rugăm pe Dumnezeu, nimic din toate acestea; pe Dumnezeu îl rugăm fără mijlocitori, fără bani; El ne ascultă rugămintea fără cheltuieli. E de-ajuns numai să strigăm din inimă și să vărsăm lacrimi, ca să intrăm îndată la Dumnezeu și să-L atragem spre milă.

Când rugăm pe un om, de multe ori ne temem ca nu cumva să fie de față un dușman sau unul dintre potrivnicii noștri, să audă cererea noastră și să înfățișeze spusele noastre altfel și să strice dreptatea.

Când însă rogi pe Dumnezeu nu poți bănuî nimic din acestea. Dumnezeu ne spune: "Când vrei să Mă rogi, vino singur la Mine, fără să fie cineva de față, strigă cu inima, fără să miști buzele!". *"Intră, spune Hristos, în camera ta! închide ușa și te roagă Tatălui tău întru ascuns; și Tatăl tău. Care vede întru ascuns, îți va răsplăti la arătare"*. Vezi ce cinste covârșitoare? Dumnezeu îți spune: "Când Mă rogi, să nu te vadă nimeni! Dar când te cinstesc Eu, aduc martoră întreaga lume pentru binefacerea ce-ți fac. Să ne convingă aceste cuvinte să nu ne rugăm de ochii lumii, nici împotriva dușmanilor noștri și nici să-L învățăm pe Dumnezeu cum să ne ajute. (...)

Dumnezeu trimite peste noi dureri trupești, lipsă de roade, foamete, pentru ca, siliți de aceste strâmtorări, să stăm totdeauna cu ochii ațintiți spre El și așa, datorită unor necazuri trecătoare, să moștenim viața cea netrecătoare.

Suntem deci datori ca și pentru necazuri să-I mulțumim lui Dumnezeu, Care pe multe căi ne vindecă și ne mântuie sufletul.

Dacă oamenii ne fac un bine cât de mic și apoi fără voia noastră îi supărăm puțin, se supără că ne-au făcut bine și își blestemă zilele; Dumnezeu însă nu este așa; ci, când e disprețuit și ocărat după ce a făcut bine, se apără îndată și dă socoteală celor ce L-au ocărat, grăind așa: *"Poporul Meu, ce ți-am făcut ție?"*. Iudeii nu voiau să-L numească Dumnezeul lor, iar El nu înceta a-i numi popor al Său; iudeii respingeau stăpânirea Lui, iar El nu-i tăgăduia, ci căuta să Și-i facă prieteni, îi trăgea la El, spunându-le: *"Poporul Meu, ce ți-am făcut ție?"*.

Pentru toate acestea, dar, să alergăm neconținut la Dumnezeu; în orice necaz să căutăm mângâierea Lui; în orice nenorocire, mila Lui, izbăvirea Lui; în orice încercare, ajutorul Lui. Oricât de mare ar fi răul, oricât de mari nenorocirile. Dumnezeu le poate pune capăt, le poate îndepărta, nu numai atât, ci bunătatea Lui ne va da și toată tăria, și puterea, și slava cea bună, și sănătatea trupului, și filozofia sufletului, și bunele nădejdi, și puțința de a nu păcătui iute. Să nu murmurăm, dar, ca robii cei nerecunoscători, nici să învinuim pe Stăpân, ci în toate să-I mulțumim și o singură faptă să o socotim rea: păcatul față de El.

(Sf. Ioan Gură de Aur,
Omiliile despre pocăință)